

Egy hete már, hogy nem láttam a napot,
Üres a ház és félelem ül a falakon.
A szemem is ég és lefelé húz a sötétség,
Nem látom a célt, minden ingerszegény.

Egy hete már, hogy követ az árnyékom,
Egy hete napról napra rosszabb az állapotom.
Monoton a csönd, monoton lett bennem a szó
És nullával osztható.

Lélekvesztő,
Ez egy érzés, amitől már sosem szabadulsz.
Lélekvesztő,
Ez egy hely a testben, ahol minden elpusztul.

160 óra, 43 perc,
Valljuk be őszintén, hogy ma már meg sem ismeresz,
Nemigen látok, mert ködös minden képlet,
De magamból ki kell irtanom minden rémképet.

Egy hete már, hogy nincs más szándékom,
Csak hogy megtaláljam, mi elől kell futnom.
Monoton a csönd, monoton lett bennem a szó
És nullával osztható.